

vanskelighederne vil ikke dermed være bragt ud af Verden. Forholdet er nemlig dette, at Kreditoplagene gøres op ikke saaledes, at der beregnes, hvad der er udført fra Kreditoplaget i det foregaaende Kvartal, men hvad der er udført fra Kreditoplaget i Perioden mellem forrige og sidste Eftersyn. Dette er praktisk talt den eneste Maade, hvorpaa det kan gøres. Derved kommer man over Kvartalets Grænse. Lad os tage et Eksempel fra København, et frit valgt Eksempel, som dog alligevel angiver det gennemsnitlige Forhold. Naar man i København skal gøre op for Oktober Kvartal, bliver det ikke et Tidsrum, der er strengt begrænset til Oktober Kvartal, men et Tidsrum, der strækker sig fra f. Eks. midt i Oktober 1923 til henimod Slutningen af Januar 1924. Hvis nu Omregningstallet stiger, vil Kreditoplagshaverne aabenbart have Fordel af at angive, at saa meget som muligt af deres Beholdning af Varer er afsat inden Kalenderkvartalets Udløb til den lavere Told.

Man kan nu ganske vist sige, at vort hele Toldkreditsystem til en vis Grad er anlagt paa Tillid, men det er dog anlagt paa en saadan Maade, at der er truffet og har maattet træffes fyldestgørende Kauteler imod, at den mindre ærlige profiterer paa den mere ærliges Bekostning. Det er altsaa ikke blot saaledes, at Statskassen bliver berøvet en Indtægt, den skulde have, og det er sørgeligt — jeg vil oprigtigt sørge derover paa Statskassens Vegne —, men det er dog ikke det sørgeligste. Det sørgeligste er, at der aabnes den mindre ærlige Handelsmand Adgang til en heldig Konkurrence overfor hans mere ærlige Konkurrent. Derfor er det nødvendigt, at man gennemfører et strengt Kontrolsystem. Det vil være nødvendigt for at hindre noget saadant, at der maa komme en meget omfattende Bogkontrol for at sikre sig Bestemmelsen af, hvornaar disse Varer virkelig er afsendt, og akkurat noget lignende, blot i omvendt Orden, vilde blive Følgen med Hensyn til Udførselen af vægttoldbeskattede Kreditoplagsvarer. Atter her vil det Forhold indtræde, at der vil kunne blive en væsentlig Fordel for den mindre redelige; her maatte der atter kræves en Identificering ligesom ved Værditoldsystemet og her

vistnok ogsaa i Forbindelse med en ret omfattende Bogkontrol. Det er store Vanskeligheder, der her opstaar, og som det ærede Medlem ikke kommer udenom ved at fastsætte en Periode af 3 Maaneder, hvor Tallet kan blive staaende uforandret.

Saa har man for øvrigt den meget store Vanskelighed, der fremkommer ved de stærkt svingende Toldsatser; jeg vil slet ikke tale om de uhyre Vanskeligheder, der opstaar for Toldvæsenet. De tekniske Betæneligheder, som allerede er blevet gjort gældende fra det praktiske Toldvæsens Side i Anledning af dette Forslag, er, kan jeg forsikre det ærede Medlem, af en ret stærk Beskaffenhed; det ærede Medlems Forslag vil der medføre ganske overordentlig store Vanskeligheder. Men det er naturligvis til syvende og sidst ikke disse tekniske Vanskeligheder, som er de afgørende med Hensyn til Bedømmelsen af Forslaget. Det er de mere almindelige Betragtninger, som jeg har haft Lejlighed til at fremføre baade forleden Dag og mere udførligt i Dag.

Jeg tror altsaa, at dette Forslag kun vil give et ringe Bidrag til Løsning af Valutaproblemet, og at det til Gengæld vil medføre Fare for Udviklingen i forskellig Retning, saaledes som jeg nærmere har udviklet det og derfor ikke skal rekapitulere det, og at det derfor vil gaa stik imod det Formaal, man ønsker at fremme. Det, der er Hovedproblemet, er efter min Opfattelse dette at faa Forbruget indskrænket uden at hemme Produktion og Eksport, hverken gennem Fordyning af den almindelige Levestandard eller gennem Fordyning af Raa- og Hjelpestoffer og Produktionsforødheder som Maskiner eller lignende eller ved at vanskeliggøre det ved at skabe handelspolitiske Vanskeligheder; men ellers maa man overalt, hvor saadanne Farer ikke truer, sætte ind for at faa Forbruget indskrænket.

Og der er naturligvis forskellige Veje. Der er den meget brutale Vej, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, og som ganske sikkert er en Vej — det vil jeg dog fremhæve —, men som er en brutal og meget smertelig Vej: direkte at slaa Købeevnen ned gennem en høj direkte Beskatning, hvad den ærede socialdemokratiske Landstingsmand Hr. Bramsnæs har været inde paa. Det